

Budapest.
1943.
márc. 31.

V. évf
13. sz.

Egyes
szám ára:
70 fill

MAGYAR
FILM

HÁZASSÁGGAL KEZDŐDIK

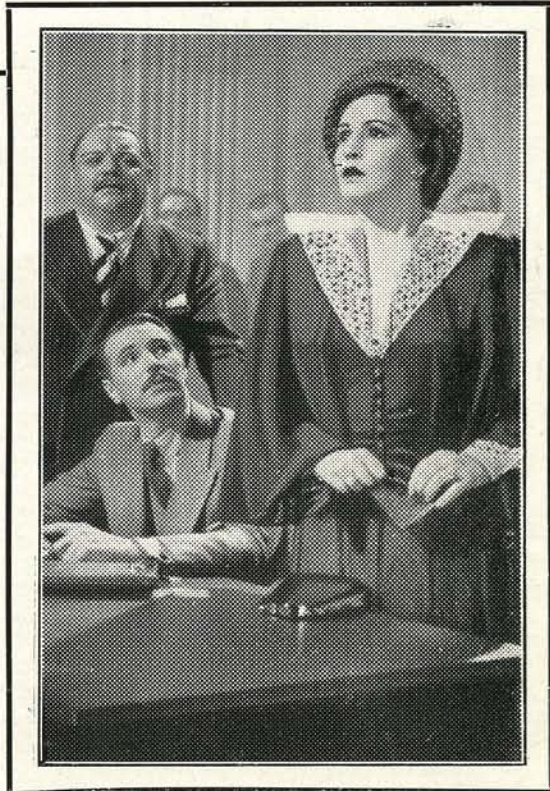
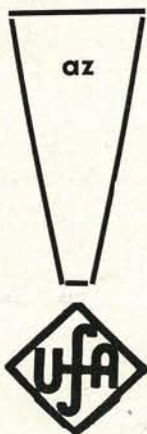
a szezon kirobbanó sikerű vígjátéka

(Muráti - Hajmásy) gyártotta és forgalombahozza Magyar Film Iroda

SZERKESZTI
DEMATOLAY
K. 657A

Egy szenzációs
amerikai gyermek-
rablási per maró
gunnyal meg-
rajzolt szatírája

A N A G Y P E R

cimű filmje

FŐSZEREPLŐK:

HEINRICH
GEORGE,
DAGNY
SERVAES,
JUTTA
FREYBE,
ALBERT
HEHN,
RICHARD
HÄUSSLER

FILMIPARI ÉS FILMKERESKEDELMI RT.

BUDAPEST, IV., KOSSUTH LAJOS-UTCA 13. TELEFON: 183-858

MAGYAR

film

SZERKESZTI *Stolovay K. Géza*

FILMKAMARAI ÉS MOZIEGYESÜLETI SZAKLAP
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII., Erzsébet-körút 13. IV. emelet.
Tel.: 420-796, 426-576. Postatakarékp. csekksz.: 15410.
Előfizetési ár: egy évre 35 pengő, félévre 18 pengő.

V. ÉVFOLYAM 13. SZÁM — MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN — BUDAPEST, 1943. MÁRCIUS HÓ 31

Kötelességteljesítés

Szilveszter éjszakáján hangzott el a Kormányzó hitvesének rádiószózata, amelyben a harc téren küzdő honvédek családjainak támogatására szólította fel a magyar társadalmat. Azóta befejeződött a gyűjtés, melynek során versenyre kelt egymással város és falu, vidéki kunyhó és pesti bérház, ipari vállalkozás, vagy kereskedelmi üzlet. Csak ennek a nemes versengésnek köszönhető, hogy a gyűjtés olyan eredménnyel járt, mint még egyetlen társadalmi megmozdulás sem. A tízennyeg és félmillió magyar nemzet tízennyeg és fél millió pengőt adott össze.

Jóleső érzéssel lehet megállapítani, hogy ebben a büszke nemzeti versengésben a mozi és film-szakma is teljesítette hazafias kötelességét. A magyar gyártó és köleszövő cégek tíz-hatezer pengővel járultak hozzá az akcióhoz s velük párhuzamosan adakoztak a mozgófénykép-színházak, amelyek Budapesten és vidéken egyes előadások tisztá jövedelmét ajánlották fel azoknak, akik a legnagyobb terhet vállalják és a háború legnagyobb áldozatait hozzák mindnyájunkért.

A Kormányzó hitvesének akciója a leggyönyörűbb eredménnyel ért véget. Mégis mindenkinek tisztában kell lenni azzal, hogy az áldozathozatal mindaddig tart, amíg a háború be nem fejeződik. Mint mindenki, úgy a magyar film- és mozi szakma is átérzi, hogy itt, a Kárpátokon belül csak azért folyhat békés művészi munka, nemzeti alkotás, csak azért gyűlhat ki esténként a vetítők reflektor-lángja és folyhat az előadás, mert kint a frontokon hősök, magyar katonák védik az otthont, a nyugalmat s azt a magyar kultúrát, melynek jelentős részét képviseli a mi filmünk, mozink. És ha úgy kívánja a nemzeti közösség, a magyar lélek és szív parancsa, a film- és mozi szakma nemcsak a hősök legendáit eleveníti meg, hanem a mostanihoz hasonló áldozatkészséggel fogja segíteni azokat, akik egy új kor legendájának élő hősei.

KEVESEN VAGYUNK

Írta: DR. ERDÉLYI ISTVÁN, az OMME ügyvezető elnöke

Ezen a helyen váltakozva jelentek meg cikkek, melyek egyrésze elégtétellel állapítja meg a magyar filmgyártás eddigi eredményeit, másrésze pedig rámutat azokra a nehézségekre, amelyekkel filmgyártásunknak még mindig meg kell küzdenie. Helyenként olyan cikkek is megjelentek, amelyek hibáztatták a szakma egyes tényezőit az eredmények elégtelensége miatt. Én magam is több cikkben tártam fel a magyar filmgyártás fejlődésének akadályait és sürgettem bizonyos intézkedéseket. Ezek a cikkek azonban jóformán kizárólag a filmgyártás gazdasági kérdéseit érintették közvetlenül. Ma olyan kérdéssről akarok értekezni, mely nem kimondottan gazdasági természetű és fontosság szempontjából mégis a szakma legégetőbb kérdése közé tartozik. Nevezetesen arról van szó, hogy bármilyen nagy is a túlekedés a magyar filmgyártás körül, akár milyen sokan foglalkoznak ennek a szakmának kérdéseivel; bármilyen sokan is jelentkeznek a Nemzeti Filmbizottságnál műterem kiosztás végett, akár milyen so-

kan szeretnének is filmet írni, rendezni, vagy filmen szerepelni; mégis ha sereg-szemlélet tartunk a magyar filmgyártás munkásai között, szomorúan kell megállapítanunk, hogy kevés a megfelelő minőségű munkatárs! A »kevesen vagyunk« általános és szomorú tünet nálunk!

Tudjuk, hogy mi magyarok általában kevesen vagyunk; kicsiny a nyelvterületünk; hogy a kicsiny nyelvterület fél áll egészben rendelkezésünkre (néhány szomszéd ország elzárkózása folytán); hogy a rendelkezésre álló területen kevés a működő mozgósínház; hogy a mozgósínházakban kevesebb előadást engednek tartani, mint amennyit a környező országok mozgósínházaiban; hogy a magyar mozihelyérek nem tartanak lépést a szomszéd országok helyaival stb., stb. Ezekről a kérdésekről már elégszer írtunk. Most azonban arról van szó, hogy legfontosabb munkatársainkban mutatkozik jelentékeny hiány, s ez a hiány végzetesen ránehezedik az egész magyar filmgyártásra és a legkülönbözőbb bajokat okozza!

Hány íróra és rendezőre lenne szükségünk?

Ott kell kezdenem, hogy a mai magyar filmgyártás technikai felkészültsége évi 50–55 film készítésére nyújt lehetőséget. (4 műterem, évente átlag 11–12 filmmel!) Azonban az évi 55 film elkészítéséhez évente legalább 150 film-forgatókönyvet kellene megírni. Ugyanis ezekkel a forgatókönyvekkel az a helyzet, hogy igen gyakran első megírt formájukban többnyire nem készíthetők el, hanem vagy bizonyos színészek szabadváltásáig, vagy megfelelő külső felvételek elkészítésének lehetőségéig el kell tenni az íróasztal fiókjába: igen gyakran pedig az elkészült, de még nem tökéletes könyveket át kell íratni, vagy éppen teljesen új könyvet kell helyettük írni. Igen gyakran a kész forgatókönyveket el kell dobni, mert olyan gyatrán sikerültek, hogy a kivitelezésébe kár pénzt fektetni.

Az évi mintegy 150 forgatókönyv megírásához hozzávetőleges számítás szerint is legalább 30 film forgatókönyvíróra lenne szükségünk. Egy forgatókönyv megírása igen alapos és gondos munkát igényel és az előzetes megbeszélésekkel, valamint a könyv konstrukciós munkálatainak elvégzésével együtt egy forgatókönyv elkészítése legalább két hónapig foglal le egy író, aki tehát évente aligha készíthet el ötnél több forgatókönyvet. Ha figyelembe vesszük, hogy a legtöbb forgatókönyv több írónak közös munkája és hogy általános szokás (tisztélet a kivételnek!), hogy az elkészült forgatókönyvbe újabb írók beleszólnak, vagy az eredeti könyvíró a könyvet újra átírja; úgy a fenti kalkuláció semmiképpen sem látszik helytelennek. Vagyis a magyar filmgyártásnak

ahhoz, hogy egészséges és filmszerű filmkönyvekből készítse filmjeit, *legalább 30 kitűnő forgatókönyvíróra lenne szüksége.* Ezzel szemben, ha nagyon megéri magamat, akkor sem tudok összehozni 10–12 jó írónál többet, aki, forgatókönyvek írásával foglalkoznak. Ezen a ponton látszik az utánpótlás terén a legnagyobb hiányosság. Úgy hiszem, hogy filmjeink egyrésze főleg azért oly »gyenge«, mert kevés jó forgatókönyv készül. Ne felejtsük el azt sem, hogy a forgatókönyv írókban mutatkozó hiány miatt a kevés jól túlhalmozható megbízással és így ezek sem tudják a tudásuk legjavát adni.

De hasonlóképpen állunk filmrendezőinkkel is! Jól tudjuk, hogy a filmek minősége elsősorban a rendező működésétől függ. Az író gondolatát a film nyelvére átültetni, azt művészi formába önteni, a mű hangulatát megteremteni a rendező feladata. És bár azt a kérdést, hogy a filmrendező az írónak egyenrangú szerző társa-e, vagy kettőjük közül melyiknek munkájától függ inkább a film minősége és sikere, eldönteni itt nem akarom, azonban kétségtelen, hogy a filmnél a minőség sokkal nagyobb mértékben függ a rendezőtől, mint pl. a színháznál (ahol a rendező szintén rendkívül fontos munkát végez!). A filmek rendezőjének tehát a legképzettebb szakembernek kell lenni, értenie kell tehát összes munkatársainak, éspedig az operatőrnek, a vágónak, a díszlettervezőnek, a ruhatervezőnek, a smink-mesternek, a fodrásznak, a világosítóknak, a laboratóriumoknak összes szakbavágó kérdéseit, minthogy ezek munkáját neki kell irányítani. Tökéletesen kell, hogy ismerje a film formanyelvét, kifejező eszközeit; ezenkívül jó szervezőnek, jó színészvezetőnek kell lenni és egy kézben tartva egy százkarú gépezetet, úgy kell dirigálnia azt, hogy egy egységes és tökéletes mű kerüljön ki kezei alól; vagyis a jó filmrendezőnek azonkívül, hogy hosszú évek munkájával tökéletesen el kell sajátítania a filmgyártás minden technikai csínyját és binját, azonkívül még különleges rátermettséggel is kell rendelkeznie, mert rátermettség nélkül még a legképzettebb technikus munkája is csak egy mesterember ügyeskedése lehet. A jó rendezőn mulik tehát a film minősége elsősorban! Egy-egy magyar film kb. egy hónapig készül a műteremben, utána még egy hónapig dolgoznak rajta a vágóasztalon és az utólagos hangfelvételeknél. A műtermi felvételek előtt, vagy utána végzik el a filmeknek sokszor többet, de legalább is néhány hónapos külső felvételeit. Mindezeket kívül a rendezőnek a film forgatókönyv végleges formábaöntésénél is rendszerint hetekig tartó munkája van. Ha figyelembe vesszük a film előkészítése során szükséges díszlet- és ruhatervezési munkálatokat, a felvételek technikai előkészítésének munkálatait, bizvást elmondhatjuk, hogy *egy-egy filmrendező egy magyar film elkészítése átlagosan három hónapig foglalt el, úgyhogy ez alatt az idő alatt*

semmi más, szakmába vágó munkát nem tud elvégezni. Vagyis egy-egy rendezőnek egy évben — még akkor is, ha filmproduktói pontosan sorrendben kerülnek műterembe — legfeljebb 4–4 filmet készíthet el. Vagyis az 55 magyar filmhez legalább 14, ha azonban a nagyobb produciókat és műtermi bizonytalanságok miatt rendszeresen felépülő kieső időket is figyelembe vesszük, úgy hozzávetőleg *18 jó filmrendezőre lenne szüksége a magyar filmgyártásnak!* Ezzel szemben olyan filmrendezőnk, aki megfelelő technikai tu-

Egyéb hiányosságok

De hasonló hiányosságok vannak a gyártásnak egyéb fontos pontjain is. Szükségünk lenne 8–10 jó filmvágóra, ezzel szemben van 4–5. Szükségünk lenne a négy állandóan dolgozó műtermhez (figyelembevéve, hogy egy időben két produkció rendszerint külső felvéte-

dással és különös rátermettséggel is rendelkezik, alig akad 2–3 és olyan rendezőnk, aki kétségtelen rátermettségén kívül már megfelelő szakmai rutinnal és gyakorlattal is rendelkezne, ismét alig akad 1–2.

Annál többen vannak azonban az olyan filmrendezőnk, akik rendeznek ugyan filmeket, de úgy a rátermettségben, vagy a felkészültségben súlyos hiányok vannak (sokszor mind a kettő hiányzik!). Épp ezért mérhetetlen nagy szükség lenne a magyar filmgyártás rendezői gárdájának megfelelő kiegészítésére.

leken van) legalább 12 fodrászra és smink-mesterre. Persze ez sincs!

A magyar filmgyártás nivóbeli javításának elsőrendű előfeltétele ezeknek a hiányosságoknak a pótlása. Életkérdéssé vált a megfelelő utánpótlás megszervezésének a kérdése.

Külön kell választani a filmszínészetet a színpadtól!

De nemcsak ezeken a vonalakon vagyunk kevesen. A másik nagy fájdalom, hogy kevés a jó színész. A színészgáznak mértéketlen emelkedése és a színészek elfoglaltságának oly gyakori ütközése is bizonyítja, hogy sokkal kevesebb a színész, mint amennyire szükségünk lenne.

Épp a napokban ült össze a kultuszminisztériumban egy tisztos grémium annak megtárgyalására, hogy a budapesti színházak és a filmgyártó vállalatok miképpen osztozkodhatnának meg a rendelkezésre álló színész-anyagon oly módon, hogy mindkét művészeti ág munkáját zavartalanabban folytathassa. Kétségtelen megállapítást nyert, hogy a budapesti színházak a mai körülmények között valóban képesek lennének — a filmmezéstől függetlenül — a saját színészgárdájukat eltartani. Ugyanúgy megállapították, hogy a múlt évben készült 50 magyar film mintegy 250 színészt foglalkoztatott és azoknak közel 2,500.000 P tiszteletdíjat fizetett ki; vagyis a magyar filmgyártás anyagilag képes arra, hogy saját színészgarnitúrát tartson fenn. Minthogy azonban kevés a jó színészünk, ezért és még néhány más szervezeti okból kénytelen filmgyártásunk a színházak színészeit kölcsönkérni. Ennek szomorú következmé-

nye egyrészt, hogy legjobb színészeinket a nappali filmezés és az esti színház fizikailag és idegileg teljesen kimeríti, másrészt, hogy így a színpad, mint a film, művészileg sokat veszít a más-más játéktílust kívánó színpadi és filmszínészeink kettős igénybevételével. A művészeti veszteségen kívül a színpadi színészeknek filmekben való rendszeres szerepeltetése nagymértékben nehezíti meg a magyar filmgyártást. Gondoljunk csak arra, hogy e miatt naponta csak délután 5 óráig tudunk forgatni; a színpadi próbák miatt, újabb idővesztések állnak elő; a szombat délutáni színházi előadások miatt a szombati forgatás is lassanként lehetetlenné válik.

Mindezeknek a visszasságoknak tulajdonképeni oka az, hogy *keves a jó színész.* Ha ugyanis elegendő számban állnának rendelkezésre jó színészek, úgy könnyen megoldható lenne az, hogy a filmek is és a színházak is külön saját művészgárdája lenne és csak néhány, egészen prominens, vagy a színháztól nehézség nélkül kölcsönözhető színész dolgozna esténként filmen is és színpadon is.

A filmszínészetnek a színpadi színésztől való függetlenítése a magyar filmkészítés művészi és nivóbeli fejlődésének előfeltétele!

Miért vagyunk ilyen kevesen?

A fent előadottak a laikus közönség részére elég hihetetlenül hangzik, hiszen általános köztudomás szerint rengeteg sok a színműíró és filmíró, majdnem minden tizedik ember érez magában »hivatottságot« arra, hogy színdarabot, vagy filmkönyvet írjon. Azt pedig, hogy filmet rendezni minden néző jobban tudna, mint éppen a magyar filmrendező, azt meg valamennyien igen jól tudjuk. Mindenki tudja, hogy a legtöbb fiatal nő és férfi álma-vágya, hogy legünnepelt film-

sztar legyen. Tehetségben nincsen hiány, hiszen jól tudjuk, hogy világszerte irigyelt tehetséges nép vagyunk. A külföld úgy tudja, hogy Magyarország úgy írói, mint rendezői, mint színészi szempontból kiapadhatatlan kincsbánya! Épp ezért nehezen érthető, ha a filmszakma mégis arról beszél, hogy kevés a filmíró, a rendező és kevés a jó színész. Pedig a valóságban, ez sajnos, így van!

Miért vagyunk ilyen kevesen? Tényleg

igen sokan szeretnék filmet írni. De igen kevesen tanulják azt meg. Nagyon sokan szeretnék filmet rendezni! De egyrészt nagyon kevés az erre született tehetséges ember és még kevesebb, aki az egész nehéz utat a rendezői székig hajlandó végigcsinálni! Minthogy a készülő filmeket valakinek rendezni kell, így egyesek túlhamar jutnak a rendezői székhez; még mielőtt arra megfelelően előkészültek volna. Aki pedig már egyszer »főrendező úr« lett, az rendszerint rangján alulinak tartja, hogy tovább tanuljon és tökéletesítse magát

Filmdramaturg és rendező iskolát szervezzünk

Mérhetetlenül nagy szükség lenne egy film-dramaturg iskolára, ahol kész filmek, vagy azok egyes részleteinek demonstratív bemutatása mellett oktathatják ki a különben tehetséges magyar írók közül azokat, akik a film iránt érdeklődnek. A hallgatókat megtanítanák a film különleges kifejezési eszközeire, érdekes és újszerű forma-nyelvére és megtanítanák a drámaírás és különösképpen a jó filmkönyvíróknak bizonyos elengedhetetlen szabályaira. Tudom, hogy ellenzői vannak az ilyen terveknek, ezek azt mondják, hogy az igazi művészt nem tanítják, hanem az születik, azonban én nagyon jól tudom, hogy a legtöbb nagy festőnk, szobrászunk, zeneszerzőnk stb előbb iskolában tanulta a saját mesteriségének alaptörvényeit. *Súlyos hiba lenne azt gondolnunk, hogy a drámaírásnak törvényeit nem kell tanítani, mert hiszen az igazi tehetség azt magában hordozza!*

Ugyanilyen szükség lenne egy film-rendező akadémia felállítására. Sokat hallunk arról, hogy színpadi rendezőink utánpótlása körül bajok vannak. Ugyanilyen bajok vannak a filmrendezőik körül is. Nem kétséges, hogy ez az a foglalkozás, amelyik a rátermettségen kívül sok-sok mindent meg kell tanulni és a megtanulni való anyagnak módszeres tanítása rendkívül megkönnyítené fiatal rendezőink és rendező-utánpótlásunknak a minél gyorsabb utánpótlását.

Elérkezett az ideje a filmszínész-nevelés rendszeresítésének. Már a mai ará-

nyában a feladatkörben, amelyet magára vállal.

A színészekkel is hasonló a helyzet. Sokan szeretnék sürgősen filmen játszani, de nagyon kevesen készülnek fel arra eléggé. A felkészültség ezen a téren általános jelenség és általános hiba. De nemcsak az utánpótlás szellemi beállítottságában van a hiba, nemcsak azért nem megfelelő az utánpótlásunk, mert nem akar felkészülni, hanem, valljuk meg, hiányoznak azok a lehetőségek, amelyek mellett az utánpótlás a filmszakma különböző fontos feladataira megfelelően előkészülhetne.

nyú magyar filmgyártásnak is több száz állandó színészre volna szüksége, s ezeket sehol nem képezik. A filmszínészek ma vadon teremnek, vagy a színpadtól kérjük őket. Amikor 4 évvel ezelőtt megalakult a Filmkamara, akkor a sokkal kisebb arányú filmgyártás részére igen sok magániskola készítette elő a színész és színésznő jelöltet. Ezeket az iskolákat annakidején bezárták, de elfelejtettek gondoskodni helyette más, nívósabb és a kor igényeinek megfelelőbb színész-nevelő intézményekről. Ez természetesen igen súlyos hiba volt. Ennek következményeit most úgy a magyar filmgyártás, mint színházaink súlyosan érzik.

Jobb későn, mint soha! Ismerjük fel a hibákat és segítsünk rajtuk! Bízalommal hívom fel az illetékes hatóságoknak, elsősorban a kultuszminisztérium művészeti osztályának, másrészt a Színművészeti Kamarának figyelmét az utánpótlás nevelése kérdésének mérhetetlen fontosságára!

Sürgősen gondoskodjanak arról, hogy a szépen fejlődő magyar filmgyártás és a magyar színművészet megfelelő művészképző intézményekhez jusson, mert e nélkül egyrészt megakad a művészi fejlődés; másrészt agyonhajszoljuk és tönkretesszük a rendelkezésünkre álló színész-anyagot, mindezen felül pedig megfelelő utánpótlás híján nem tudjuk megakadályozni a színészgázsiának olyan arányú emelkedését, amely immár az egész magyar filmgyártás fennmaradását veszélyezteti!

16.000 pengőt adtak az OMMÉ-tagjai a Főméltóságú Asszony segélyakciójára

Az Oroszország Magyar Mozgóképipari Egyesület keretében tömörült filmgyártók méltóképen vették ki részüket a Főméltóságú Asszony a hadbavonult honvédek családtagjainak felségélyezésére történt gyűjtéséből és nemcsak a házfelügyelőknél körözött gyűjtőíven tettek eleget kötelességüknek, hanem az egyesület által felfektetett gyűjtőíven is telemes összegeket jegyeztek. A magánadakozások sok tételének végösszegét így nem is tudjuk megállapítani és alábbiakban az egyesületen keresztül eljuttatott adományok összegeit soroljuk fel:

Hunnia filmgyár rt.	5.000.—	P
Budapest film rt.	2.000.—	„
UFA filmipari és keresk. rt.	2.000.—	„
Pergőképforgalmi kft.	1.191.32	„
Kárpát filmkereskedelmi kft.	1.000.—	„
Hausz Mária filmkölcsönző és filmgyártó	800.—	„
Palatinus filmterjesztő kft.	70.—	„
Mester film kft.	400.—	„
Esperia filmforgalmi rt.	3.000.—	„
Kovács Gusztáv laboratórium	300.—	„
Objectív film kft.	300.—	„
Léna film, Nagy Mária filmgyártó és kölcsönző	200.—	„
Modern film kft.	200.—	„
Hamza D. Ákos filmkölcsönző vállalata	150.—	„
Jupiter filmkereskedelmi rt.	150.—	„
Ba'ogh film	100.—	„
Déliab filmgyártó és kölcsönző	100.—	„
Horváth film	100.—	„
Dr. Kolczonay Ervin filmgyártó és kölcsönző	100.—	„
SIKER filmeket kölcsönző filmforgalmi kft.	100.—	„
Atelier film	60.—	„
Helikon film	50.—	„
Projectograph film	30.—	„
Ambrus Mátyás filmkölcsönző	20.—	„
D'adal film	20.—	„
Fortuna film	20.—	„
Jankovich Tibor filmkölcsönző	20.—	„
Ho'la film	20.—	„
Koncz film	20.—	„
Művelődés filmgyártó és terjesztő kft.	20.—	„
Stúdió mozgóképgyártó és terjesztő kft.	20.—	„
Tamásv Film	20.—	„
Viktoria film	20.—	„
Deák film	15.—	„
Mozgóképzemzeti rt.	15.—	„
Csepreghy Béla filmgyártó és filmkölcsönző	10.—	„
Duna film	10.—	„
Filmexport kft.	10.—	„
Hidvéghy filmvállalat	10.—	„
Művészfilm kft.	10.—	„
Imagó film	10.—	„
Korona film	10.—	„
Pap film	10.—	„
Reflektor film	10.—	„
Tátra film	10.—	„

Osszesen: 15.661.32 P

BEMUTATÓFILMSZÍNHÁZAK MŰSORA

ÁTRIUM	Fruska	III. 29-től	M. I. F.
CORVIN	Tigrisek ura	III. 26-től	Budapest
DEÁK	Fehér emberek	III. 5-től	Kárpát
FORUM	Házassággal kezdődik	III. 21-től	M. F. I.
KASZINO	Csalódás	III. 26-től	Palatinus
KORZÓ	A leányintézet hősei	III. 26-től	Kárpát
NEMZETI APOLLÓ	Az éjszaka leánya	III. 16-től	Palatinus
OMNIA	Szudáni szerelem	III. 29-től	Balogh
RADIUS	Négyarcú asszony	II. 15-től	Objectív
SCALA	Opiumkeringő	III. 26-től	Balogh
SZITTYA	Házassággal kezdődik	III. 21-től	M. F. I.
URÁNIA	A nagy per	III. 26-től	UFA

FILMFELVEVŐGÉPPEL A RATÁK TÜZÉBEN

Pillanatsfelvétel a repülő-haditudósító-filmes frontéletéből

A Magyar Film egyik régebbi száma beszámolt a honvéd haditudósító filmoperatőrök frontéletéről. Akkor a földi alakulatokhoz beosztott filmoperatőrök munkáját, izgalmas élményekben bővelkedő kalandos életét, küzdelmeit ismertettük meg olvasóinkkal. Most ismét róluk lesz szó, azzal a különbséggel, hogy az alábbi sorok a dicsőséges magyar légierőhöz kirendelt filmoperatőrök arcvonalszolgálatát érzékeltetik.

Ha párhuzamot vonunk a földi és légi hadseregrészeknél működő filmfelvevőink között, talán első pillanatra arra gondolunk, hogy annak, aki a végtelen orosz utak sáros-poros rengetegében kíséri végig a hadi útján hőselikű honvédeinket harcaik

közben, több viszontagsággal kell megküzdenie, mert a mai idők felfokozott igényeinek megfelelően a hátország előtt rideg valóságában kell bemutatni a harcoló katonát. Ez a megállapítás azonban csak részleteiben állja meg helyét. Mert igaz ugyan, hogy a földi arcvonal jobban igénybe veszi a fizikumot, pillanatnyilag nagyobb szervezeti megerőltetést jelent az illetőre, mint a »szabad« légtérben úszó gépmadar emberénél, azonban össze sem hasonlítható az a kockázat — amit ugyan minden hazafi gondolkodás nélkül vállal —, amely az egyes harci bevetésekre induló gép (és vele a legénység) elvesztése esetén fennáll.

Kétezer méter, 30 fok hideg, mindez a Don felett

A gépmadar zúgva, bőbölve fúrja a levegőtengert a Don vize felett. Alatta apró felhőfoszlányok suhannak el, a napsugár meg-megcsillan az acélburkolaton. Lent a mélyben a Don kanyarog, ádáz harcok helye, a kultúra és a barbarizmus halál folyója...

— Most már a bolsók felett járunk, mindenki jól figyeljen! — szól hátra a pilóta.

A messzelátómon keresztül nézem a szovjet területet. Apró falvak, mint szürke pettyek piszkolják be a végtelen területű hótakarót.

A hőmérő 30 fokot mutat fagyponthoz alatt. Ilyenkor bizony nem a legjobb érzés a repülés. Minden pillanatban az eljegesedés veszélye fenyegethet. Mindegy, a felada-

tot végre kell hajtani. Nem hozhatunk szegényt a magyar távfelderítőkre, de még a filmszakmára sem.

Kamerám lenszójét szorgalmasan irányítom egy-egy érdekesebb földi »célontra«. Kár, hogy lejjebb nem mehetünk így csak madártávlatban örökítem meg a Donon túli vidéket.

De mi ez? Alulról kis izzó fémgolyók suhannak felénk. Szóval észrevettek! Alattunk robbannak szét a lövedékek. Túl magasan vagyunk ahhoz, hogy a gépfegyverből egy sorozatot köpjünk rájuk.

De a felvétel érdekes lesz... amint egyre nő a tűzgömb pillanatok tizedrészé alatt gépünk mellett villámlik el még magasabba...

Sztalin-ördögök a nyakunkon

— Jó lenne feljebb mászni, mert még képesek leszedni — morfondíroz magában az egyik megfigyelő.

De nincs semmi baj, már el is hagytuk az alulról ránk acsarkodó szovjet légharóító üteget, még egy fél óra és azután úgyis visszafordulunk.

Azon gondolkozom, hogy milyen »bomba« felvételeket csinálhatnék akkor, ha történetesen orosz vadász kerülne elé. De már a következő pillanatban e hessegetem magamtól ezt a gondolatot, mert

mégis csak... mégsem leányálom szovjet terület fölött egy árva felderítő géppel csatázni a gyorsröptű, fordulékonyabb Raták ellen.

Visszafelé jöttünk már, amikor a Dontól mintegy 50 kilométernyire a »ne fessd az ördögöt a falra, mert megjelentek«, jó magyar közmondás bizonyítására két orosz vadász vett észre bennünket. Azaz, hogy az észrevevés kölcsönös volt, de kitérni előlük már nem lehetett, különben is, vagy van magyar

virtus, vagy nincs. Feljebb csalinkáztak, mint ahogyan a mi repülési-magasságunk volt és amikor megláttak, mint az éhes szúnyogok az emberre, úgy csaptak le ránk Sztalin ördögei. Bezzeg pillanatok alatt abbahagytuk a tréfálgatást. A szívem meg már akkor a torkomba szorult, amikor az első ellenséges gépfegyversorozat összetörte kabinkunk felső ívegsorát. De nem tévováztam, Ujjam máris megnyomta az Ariflex indítóját. Gyönyörűen repültek az oroszok, mintha csak ők maguk is tudták volna, hogy akaratukon kívül filmszínházi színházakhoz tartoznak. Olyan kacskaringókat vágtak ki a gépünk körül, hogyha közben nem lőnek ránk, mint az eszeveszett bolnokok a gépfegyverükből, bizonyára csodálkozó arccal szemléltük volna mutatványaikát.

Gépünk sem maradt adós azonban a műrepülésben. Ezt magamon éreztem, hiszen sokszor kellett fogózkodnom mindenbe, ami a kezem ügyébe esett, nehogy a fejem báb-

ját érezzem lábam talpán.

De nem azért arattak már számos esetben nagy győzelmeket a magyar távfelderítők az orosz vadászok felett, hogy most cserbenhagyjon minden tudományunk. Lovászunk, egy ügyes szegedi gyerek, olyan kifarósztóan célozgatja az egyik cikázó orosz gépet, amíg az jobbnak látta füstöt eresztetni a farkából és egy elegáns zuhanórepüléssel köszönés nélkül vágódott bele a csontlajgyott orosz taljába.

Közben már a Don felett jártunk. A másik Rata ekkorra abbahagyta a harcot és eltávolodott tőlünk észak felé.

A repülő-filmoperatőrt bizony sokszor állítja nyílt kérdés elé az a helyzet, amibe szolgálati beosztása folytán kerül. Sokszor van úgy, hogy pillanatok alatt határozni kell arról, hogy az általa érdekesnek vélt harci eseményről »ha török-szakal« felvételt készít, vagy pedig három-négy orosz áran cseppnyi veszteséget okoz az el-lenségnek.

Operatőr, vagy katona?

Ilyen helyzet akkor adódik, amikor a közelfelderítő gép megfigyelőjeként megy harci bevetésre az operatőr. Ilyenkor el kell végeznie, mint haditudósító-filmes a haditudósító szolgálatot, ezenkívül be kell tennie a rendes megfigyelő szerepét s végül nem utolsósorban, sőt talán sokszor előbb, mint szeretné, a harcos katonát is »alábitania« kell, fogva a gépfegyver fogantyúját és irányzékával megcélozni az ellenséges bunkerek, ütegállások, vonuló kocsiszalagok legénységét.

Kernstock Károly haditudósító-filmoperatőr beszélt el egy kedves esetet, amikor ő egy közelfelderítő gép megfigyelő ülésében indult bevetésre, felvételeket készíteni. Néhány méter magasságban az ellenséges terep felett suhantak el és amikor a kis orosz arcvonal-erődítések felbukkantak előtte, hirtelenjében azt sem tudta, hogy most filmezzen-e vagy pedig gépfegyver tüzével kaszálja végig a bolsvista állásokat.

— Mert hiszen szép és elismerő, ha jó felvételt tud az

ember készíteni — mondotta —, de azért mégis csak kedvesebb az ember élete.

Egy-egy ilyen bevetésről Kernstock Károly valóban gyönyörű felvételsorozattal tért haza. A magyar mozilátogató közönség egyelőre még nem látta ezeket a felvételeket, de a közeljövőben módjában lesz meggyőződni a felvételek nagyszerűségéről. Ő volt az egyedüli magyar légifilmoperatőr, aki elejétől fogva végigkísérte a magyar repülőket diadalmas cselekményeikben, nem egyszer olyan bravuros repülővállalkozást örökített meg filmszalagon, amelyből erőt, hitet, bátorságot és meg nem alkuvo repülőszellemet meríthet majd magának a jövő magyar repülőnemzedék.

Cs. M.

KISHIRDETÉS

1—5 és 11 éves bizonyítványnyal mozigépészeknek vagy üzemvezetőknek elmennék. Kölcsonosztály vezetését is vállalja. Cím: Kunschner I., Vác. Telefon (interurbán): 296.

FÉNYES ALICE, HIDVÉGHY VALI ÉS AJTAY ANDOR nyilatkozik a készülő új Bókay filmről

Rövid interjú a forgatás alatt

A tavaszi meleg eső ugyan csak rákezd, amikor a Pasaréti-úti fiók-Humnia vörös-

homokkal borított udvarára kanyarodik a kocsi. Talán még soha ezelőtt alkalmasabb időpontban — persze csak filozófiai értelemben — nem forgattak filmet nálunk, mint most itt a Stárban, ahol a Kokas film »Ragaszkodom a szerelemhez« című Bókay színdarabot filmesíti meg.

A »Ragaszkodom a szerelemhez« egyik legnagyobb siker aratott jelenetének képeit készítik és Hamza D. Akos, a film rendezője éppen a »szakítási« je'netet állítja be. Ajtay és Hidvéghy Vali állnak egy szalonnak berendezett szoba közepén.

— Szipákolva a tükörhöz megy, hogy rúzsot tegyél a szádra és bepúderozd az orrod, — mondja Ajtay, alias Bajor Kálmán deresedőhajú ügyvéd a menyasszonyának. — Nem megyek! — vág vissza indulatosan Vali.

— Dehogynem, idő kérdése az egész. Elvégre nem mehetsz ki így az utcára kipirosodott orral emberek közé.

Vali mintha pillanatnyilag igazat adna Kálmánnak, hirtelen az orrához kap, majd idegesen a tükör felé megy, Kálmán felveszi a kis kerek asztalról a Vali retiküljét, szolgálatkészen viszi Vali után, a tükörhöz, odanyújtja, Vali gyors mozdulattal veszi elő a púderes dobozt, kitört készülő sírását elnyomva, gyorsan púderezi magát.

Kálmán: És most már az a veszély sem fenyeget, hogy újra sírni kezdj, mert vigyázol a rúzsodra. Csak néhány csendes szemrehányás...

A próba jó. Most lemérik a távolságot a gép lencséje és a szereplők között, beállítják a lámpákat s amíg mindezt elkészítik, felhasználjuk az alkalmat és Ajtay Andornak teszünk fel egy pár kérdést:

— Érdekesnek tartja a szerepét?

— Hogyne. És nagy igyekezettel is játszom el, sőt több, nemcsak játszom, hanem élek is a szerepemben. Hamzával meg olyan könnyű dolgozni, hogy a »fáradtság« szót nem is ismerem.

Most, hogy valami komolyabbat is kérdezzünk, megkockáztatjuk a kérdést a színészutánpótlásunkat illetően.

nan is a háziállatok különböző jellegzetes hangjai hallatszanak. A kutya kint az udvaron rendületlenül ugat. Egy-két perc, azután mi sem állja útját a felvételnek.

— Kész! áll fel Hamza Akos székéről —, most pedig kapsz egy órai időt a következő felvétel beállításához fordul Isej Rudolphhoz, a film operatőrijéhez.

Pillanatok alatt felfordul a szoba, mi pedig Hidvéghy Valival a sarokba vonulunk és ott kérdezzük meg a szerepéről.

— Nagyon szeretem a szerepemet. Végre nem kislányos-szerelmes szerep, amit kaptam. Modern, érdekes nőt

— Hamza maga a megtestesült nyugalom. »Isteni« vele munká an lenni.

— Szeret filmezni? — kérdezzük tovább, miközben Fényes Aliz rúzsot »rajzol« szépen ívelt ajkaira.

— Hogy szeretek-e? Imádkok! A legnagyobb művészetnek tartom a filmet. Itt pillanatonként változnak a jelenetekből folyó lelki átélések, nem fokozatosan nő és teljesedik ki a cselekmény, hanem szaggatott összevisszaságban. És azután meg, ha nem pénzkérésnek tekintik a filmet, hanem hivatásnak, akkor igazán nem lehet másnak nevezni, mint a legnagyobb művészetnek.

— Nagyon elfoglalja idejét a »hivatása«?

— Szinte 100 %-osan lefoglal a színészi pálya. Amikor filmezem, reggel ötkor kell kelnem, egésznap a gyárban, majd a színház és este mint a hulla dülök az ágyamba. Látja, ilyen az a bizonyos nagyon irigyelt művésznői élet...

— Pedig ilyenkor tavasszal illene pihenni néha; úgy kikimenni napugaras délutánonkon a rügyező fák birodalmába... kettesben... szerelmesen... Mit szól ehhez?

— Erre én a mostani filmem címével felelek: »Ragaszkodom a szerelemhez!«

Kint még esik a lágy tavaszi eső.

— »Aranyat ér« — mondja gépkocsivezetőnk, amikor a Pasaréti-úton befele igyekezünk. A villák kertjeiben halványzöld fátyol veszi körül az orgonabokrokat... A duz-

— Van utánpótlásunk, de inkább a férfi színészekben — feleli Ajtay.

Minden készen áll a felvételhez, megszakad tehát az interjú, Hidvéghy gyengén átárolja Ajtay, Hamza még egy főpróbát rendel el. Megy minden, mint a karikaesapás. A próba végén Hidvéghy Vali csendesesen megkérdezi Hamzát:

— Nem baj az, hogy bevágom a retikül fedelét, amikor visszateszem a púderdobozt?

— Nem, nem. Nagyon jól csinálod.

Kész minden, halálos csend, szól a duda, a felvétel kezdődik, illetve csak kezdődnek, mert kívülről kutyaugatás hallatszik. Várunk tehát. Több se kell a műterem személyzetének. Innen is, on-

alakítok benne. Nehéz a szerep, mert benne furcsa lélektani problémákkal vagyok »megáldva«.

A »kettős szerelem« — ha van egyáltalán ilyen az életben — lángjában égek...

Hamzáról Hidvéghy Vali is a legnagyobb elismeréssel szól:

— Nagyon jó vele dolgozni, abszolút biztos, mindig tudja, hogy mit csinál.

A következő felvételhez már Fényes Aliz is kész. Ő egyébként Ajtay-Bajor lánya a darabban.

— A szerelem egészen bennem van, hiszen Kolozsváron 75-iben játszottam el ugyanazt a szerepet. A szöveg sem változott, minden ugyanúgy van, mint a színpadon. Ebben a szerepemben legalább bemutatkozhatom, mint »vígjáték színésznő« is.

za ó, félig kipattant rügyeket szerelmesen folyák körül az esőcseppek...

Tavas van... Hála Istennek...! —cs—m—

„Sorozóbizottság” előtt a Hunniában

A Hunnia Gyarmat-utcai kertjében már kirügyeztek a fák s szorgalmas munkások igazgatják a pázsitmezőket, nyesegetik a bokrokat, beljebb pedig újrafestik a hatalmas vasajtókat, hogy frissen felkészülve lendüljön neki a munka a nyári idényben.

A padokon fehérköpenyes filmesek sütkéreznek, megszökve a Jupiter-fényes világ büvköréből, felcserélve a filmek napsütését Isten napsugarával.

Az épületeken belül csak azok tartózkodnak, akiket odaköt a munka. A nagy műterem kongó termeivel várja a legközelebbi produkciót s

amint hírlik, már a jövő héten egy olasz-magyar verziós filmet kezdenek forgatni.

A régi műteremben egy kazárnyasarok mozgalmasságát találjuk. Hirtelenében valami háborús film előkészületének jeleit látjuk, s csak közelebb érve derülünk fel, amikor Szilassy Lacit találjuk »lengye magyar«-ban a szigorú sorozóbizottság előtt.

Nóde ne gondoljunk színész-sorozásra, hiszen a szoba falairól az orvosi szobák kisebbedő ABC-je, csontváz és más orvosi rendelőre emlékeztető kellékek között »katona sorozás« folyik.

Már percek óta folytatom a mesztelen előnyomulást, nehogy valami idegen hang lopkodjék a minden neszre figyelő, becaphatatlan mikrofonba.

Am még fel sem ocsudhatunk az első pillanatok impresszióiból, mikor a rendező érces hangja »Megállj«-t parancsol.

— A felvételt nem folytatjuk, idegen van a teremben! — Hirtelen az ajtó felé fordulok, de azon bizony egy fia idegent sem látok belépni.

Az emberek egymásra néz-

nek, a katonacrcok fürkészve néznek végig rajtam s lassanként magam is zavarba jövök. A felvétel nem akar indulni. Szerénykedve kérdően magamra mutatok.

Ennek fele sem tréfa, gondolom, hisz elvégre katonáról van szó. A kételkedést egy igenlő fejbólintás szünteti meg és most már elindulok a kijárat felé.

— No, öregem, jól beugrattunk — szól utánam Takács Antal, a film egyik producere, Ráthonyi Ákos rendező is vigasztalóan nyújtja felém a kezét.

A kis intermezzo után nonsokára jelzi a »csapó«, hogy a 109-es jelenet következik.

A sorozóbizottság előtt álló remegő fiatalember tulajdonképpen »Az anyámasszony katonája« c. most készülő vígjáték egyik főszereplője (Szilassy). Mint később megtudjuk, a film meséje szerint, a gazdag gyáros fia elpuhulva, képeztet betegként vezető vállalatának ügyeit s a naptól-szélétől óvott mákvirág bánatosan kapja meg behívóját.

— Alkalmas! — hangzik fel a katonaoorvos visszavonhatatlan ítélete.

A pirosposztag fiatalember megdöbben a szó hallatára és hitetlenkedve kérdezi, hogy nem távozhat-e ebből az egyébként tiszteletreméltó társaságból. Hátamögött azonban a sorozásztalnál már besosztását is diktálják. Egy karánt egyet a fiatalemberen, aki pillanatokkal előbb még civil volt, de e sorsdöntő mozdulattal belépett egy új élet kapuján.

Itt kezdődik a nagy átalakulás s a satnya civilből daliás katonát, igazi férfit farag a katonaság, aki aztán a harctéren is megállja a sarat.

Bilicsi hasonló metamorfózison megy át. A kiképző altiszt (egy világháborús őrmester), szerepében Mály Gerő brillíroz. Valaha házmestere volt a főszereplő Szilassy-nak s »angyalbőr«-ben sok tévedés után a katona talál rá a katonára.

A Takács—Ráthonyi produkcióban készülő filmet Eiben István fényképezi, zenéjét Walter László szerezte. A többi főszereplők: Pelsőczy Irén, Vaszary Piri, Juhász József, Solthy György, Pethes Ferenc, Bihary.

A jóízű katonavígjáték forgatókönyvét Horváth Jenő és Palásthy Géza írta. (Gy.)

Clara Calamai a Hunniában induló »Tánc« c. film olasz főszereplője.

Lim-lom parádé a Gyarmat-utcában

Ha villamossal akarunk kijutni a Hunniába, csak nagy kacskaringóval juthatunk be annak udvarára. Még napsütésben szívesen eljátszadozik szemünk a perifériák fűvesdombos területén, de hidegben, esőben legszívesebben átugranánk a kerítésen, hogy a nagy U-kanyart elkerüljük.

Bemfentesek azonban elárulják, hogy most rövidebb úton is be lehet lopkodni a filmtitkok világába, mert a déli szárny egyik szakaszán fel van szakítva a kerítés, pontosan azon a helyen, ahol a raktárpépület állott. Mert a raktárnak immár nyoma sincs, helyette a zuglói aranyhomokban játszik mélyebbre az ásó s a taligák elé fogott lovak a környékbeli gyermekek örömeire egymás után hordják ki egy új épületrész pincéjének homokját.

Odább klasszikus összevisszaságban állnak az elhasznált kellékek. Országot-világotjárt falak, leszerepelt oszlopok egész sora omlik bánatosan egymásra. Egy fa-

keresztlül ennek a levitézlett ócskaságnak halmára. Ki tudja, talán annak a színésznek a neve volt ráírva, akit a sánca fordult gillotinenal végzett ki az operatőr.

A tyűkborító vesszőkosár is csendesen megfér a telefonfülke árnyékában, melynek tetéjére egy kovácsműhely fűjtatója lapul. Valaha az itt levő hawaii-dobokon pattogó ütemeket játszhattak a Jupiter-lámpák tünderei, kik egy előző filmben talán a színeha gyott csónakon eveztek be a holdfényes víztükrön át egy szebb világba.

Odább egy lóvasúti kocsit felejtettek itt a Közlekedési Múzeumból s vaskerekei alatt korunk szülötte, egy közlekedési jelzőlámpa szégyenkezik. Egy fából készült ágyúcső mellett nem hat veszedelmesen a kugligolyóra emlékeztető lövedék, amivel bizonyára szívesen eljátszana az ácsorgó gyermekserég. Ki tudja, hátha ezekre is szükség lesz még takarékoskodó világunkban. Néhány méhkas

békében fekszik el a temlom padsor hajlott deszkái között, melynek szomszédságában egy elárvuult bölcső vár ringatásra.

Egy bányacsille éppen leszaladónak fordul a domboldalon s útjában csupán egy sugólyuk, egy galambduc és egy fagyertyatartó akadályozza meg. Néhány lépéssel odább a legdrágább kincseket hatalmas ponyva takarja. Ne is háborgassuk a letűnt, sok filmet megért kellékek származását, hiszen még valamennyi újra sorra kerülhet. Takarékoskodjunk pénzzel, anyaggal, idővel! Nyugodtan ráírhatnánk az elfekvő iskola táblára, amely ott nyugszik egy halom gipszes juta tetején. Valóban békebeli kulisz-sza lesz belőle...

Az alapozás munkája szorgosan folyik.

A 40 méter hosszú raktár alatt korszerű óvóhely is épül 200 ember befogadására.

Filmgyárunk újra haladt egy lépéssel.

„Ragaszkodom a bútoromhoz“ (A film, amit az élet forgat)

A legkülönb filmtémákat és humoros helyzeteket maga az élet produkálja. Ilyen történt a Ragaszkodom a szerelemhez c. film forgatása alatt is. Amíg benn a műteremben készültek a felvételek, künn az élet bekapcsolt egy másik történetet, amely vetekszik a Bókay-film legkülönb fordulataival.

A díszlet, amelyben forgatnak, előkelő ügyvéd lakása. A hatalmas lakás modern szobáihoz a producer és díszlettervező, Kokas Klára egy nagy bútorkereskedésből válogatta össze a szebbnél-szebb bútorokat. A kölcsönbútorokkal berendezett hat-szobás lakásban javában folytak már a felvételek, amikor váratlan esemény zavarta meg a munkát. Ijedten jelentkezett a bútorkereskedő, hogy

baj van, mert véletlenségből a Fényes Aliz szobája részére kölcsön adott bútort a szállítás előtt eladták a kereskedésben egy hölgynek, aki most követeli, hogy ezt a szoba bútort azonnal vigyék a lakására.

A gyártásvezető természetesen tiltakozott az ellen, hogy a bútorokat elszállítsák, mert hiszen ezeket már fényképezték, s így az ebben a szobában készült anyagot el kellene dobní és újból csinálni a felvételeket, ha új bútor kerülne a díszletbe. Megindultak az egyezkedő tárgyalások. Ki az a hölgy, aki a bútorokat megvette? Miért van olyan égetően szüksége azokra? Végre is várhat még néhány napig, amíg a felvételeket befejezik.

Rövidesen megjelent a

filmgyárban maga a fiatal hölgy, a bútorok jogos tulajdonosa és ekkor kezdődött el csak igazán a zürzavar. Mert mindössze ennyi derült ki:

A fiatal hölgy megvette a bútorokat és két nap múlva férjhez ment. Pontosan azon a napon, amikor a filmet elkezdték forgatni. Néhány napig még nem volt szüksége a bútorokra, mert az új lakást, amelyet a fiatal pár bérelt, még takarították, s ez alatt ők Lillafüreden voltak nászúton. Most azonban be akarnak költözni az új lakásba és nincs a bútor!

Hiába volt minden unszolás, kérések, a hölgy ragaszkodott a bútorához legalább olyan hevességgel, mint a filmben Ajtay Andor ragaszkodik a szerelemhez. Egymás után következtek a drámai és tragikomikus jelenetek, hol a producer és a bútoros, hol a fiatal hölgy és a producer, hol pedig a bútoros és a fiatal hölgy között. A nagy mérközés első félideje eldöntetlenül végződött. A fiatal hölgy elrohant, de néhány óra múlva azonban megjelent a férjjel együtt.

No, most már a férj is itt van! Mi lesz ebből? Ijedeztek az érdekeltek. Egyesek tudni vélték, hogy a férj hatósági közegek közbejöttével fogja a bútorokat elszállíttatni. És mi lesz akkor a filmmel? Jöttek a közvetítő indítványok. Ajánlgattak más bútort, szebbet, drágábbat, ajánlottak bútort átmeneti időre. A fiatal férj, aki láthatóan békésebb természetű, mint hitvese, már-már hajlandó is

voit valami átmeneti megoldásra, a fiatalasszony azonban hajthatatlan maradt. Válatzatlanul ragaszkodott a bútorához. És annál inkább ragaszkodott, mert a nagyszerűen berendezett díszletben ezek a bútorok mégjobban megnyerték tetszését. Általában igen otthonosnak és szépnek találta ő is és férje is a műteremben felépített, remekül tapétázott, függönyökkel, virágokkal díszített modern lakást, amelynek külön csábítóereje az volt részükre, hogy ott van benne a saját bútoruk: a szép széles rekamié, a karosszék, és alattuk remek perzsaszőnyegek, a falakon művészi képek, a vázák tele virágokkal.

Valósággal megigézve álltak ott saját otthonuk küszöbén és nem tudtak elmenni. Ragaszkodtak a bútorukhoz.

És ekkor, ebben a valóban pszichológiai pillanatban ezt súgta nekik valaki:

— És mi lenne, hogyha itt aludnának? Éjszaka üres az egész műterem, nincs itt senki reggel nyolcig. És délután hatkor már befejezik a munkát.

Nem feleltek semmit, csak álltak ott, a szoba ajtajában, nézték a felvételeket, a bútoraikat.

Mikor a felvételeknek vége volt, s eloltották a lámpákat, s szétszéledtek a dolgozók, még mindig ott látták a fiatal párt a szobájukban. Ott ültek a rekamién és fogták egymás kezét...

Ragaszkodtak a bútorukhoz.

Mály Gerő a Palócevirág »Kis Katyi« egyik főszereplője.
(Reiber-film.)

Heinrich George a színház és a film viszonyáról

Heinrich George azok közé a művészek közé tartozik, akik egyforma odaadással szolgálják úgy a színház, mint a film ügyét. Épen ezért jelentős fordulatnak tekinthető, hogy kezdeményező kedvét és művészi irányítását a jövőben egy saját vezetése alatt álló gyártási csoportban veheti latba.

Ebből az alkalomból beszélgettünk Heinrich George-val, aki utalt arra, hogy túl gyakran emlegetik a színpadi és a filmművészet közötti különbséget, de túl könnyen felejtik el azt, hogy végső soron egy és ugyanazon talajból táplálkoznak és legfontosabb

közös elemük mégiscsak a teremtő művész.

A »Film-Kurier« újkirója ehhez hozzáfűzi, hogy Heinrich Georgenak a Schiller-Színház élén betöltött vezető állása természetesen nagyban megkönnyíti annak a problémának a megoldását, hogy a keze alatt dolgozó színészek idejét és munkáját egészséges arányban ossza meg színház és műterem között, azonban a probléma továbbra is fennáll és megoldása igen sürgős, ezért kell örömmel üdvözölni és kiemelni minden olyan kezdeményezést, ami — ha csak egy kis lépéssel is — közelebb visz a megoldáshoz.

**FILMDALEST A ZENE-
AKADÉMIÁN.** Április 3-án,
szombaton este fél 7-kor a
magyar film kedvencei szemé-
lyesen adják elő film-dalaikat.
Ezúttal a készülő filmek slá-
gerei kerülnek műsorra és a
legutóbbi filmek közkedvelt
zeneszámai is előadásra ke-
rülnek. A szereplők sorában
Simor Erzs, Bordy Bella,
Rácz Vali, Kiss Manyi, to-
vábbá Bilicsi Tivadar, Szabó
Miklós, Latabár Kálmán, Pe-
thes Sándor, Pataki Jenő, Ig-
náth Gyula és Sebők László,
továbbá a pécsi öregdiákok
lépnek fel. Az est bevezető-
jét az Uj Nemzedék filmro-
vatvezetője, Kinizsi Andor
mondja.

**MAGYAR KULTÚRFIL-
MEK NEMETORSZÁGBAN.**
A Magyar Filmiroda rendezője,
Simonyi Lia, a Német-
Magyar Társaság meghívá-
sára Berlinben, Stuttgartban
és Bécsben előadást tart a
magyar kultúrfilmekről. En-
nek sorában négy kultúrfil-
münk: a »Kis kakuk«,
»Rönktől a hegedűig«, »Por-
cellán« és »Igy játszottok ti«
c. kisfilmjeink kerülnek veti-
tésre.

**KERESZTELŐ LOHR FE-
RENCÉKNÉL.** Lohr Fe-
rencnek, a Hunnia Filmgyár
kitűnő főmérnökének neje
sz. Lugossy Pálma művél-
szettörténész a közelmúlt-
ban egészséges kislánynak
adott életet, akit édesapja
nevére, Ferencnek keresztel-
tek. A keresztszülői tisztse-

get dr. Balogh László mi-
niszteri osztálytanácsos, az
Országos Nemzeti Filmbi-
zottság főtitkára és Kelemen
Adrienne vállalták. Lohr Fe-
rike a házaspár második
gyermeké, kislányuk, Pálma
most két és fél éves.

MAGYAR film HÍREK

AZ EZREDIK M&J VILAGHIRADÓ

Négy hét múlva elérkezik
a Magyar Világhíradó leg-
szébb jubileumához: április
végén mutatják be az ezre-
dik sorszámú híradónkat.

Mint értesülünk, a Magyar
Filmiroda méltó keretben ün-

nepli meg a jelentős ese-
ményt. Ez alkalommal egy-
idejűleg mutatják be az 1.
számú és 1000-es sorszámú
híradókat. A »Magyar Film«
részletes beszámolót ad a ju-
bileum alkalmával.

Nagy sikerrel mutatták be a legújabb finn filmet.

**ÚJ FINN FILMET MU-
TATTAK BE MAGYAROR-
SZÁGON.** Gyümölcsozó
Boldogasszony ünnepén mu-
tatták be Toivo Sakká ren-
dezésében a legújabb film-
remeket, a »Finn vér« cím-
mel. A film bemutatóján

képviseltette magát a finn
követség és a Finn-Magyar
Kulturális Egyesület is. A
legújabb finn produkció,
melyet a Hidvéghy Film hoz-
forgalomba, nagy tetszésre
talált a bemutató közönség
körében.

**Az OMIH SZINES FILM-
BEMUTATÓI.** Az Országos
Magyar Idegenforgalmi Hiva-
tal a győri katonaság részére
honismertető színes, hangos
filmbemutatót tartott, ame-
lyen mintegy 1500 felvidéki
katona vett részt. Az előadá-
son vetítették az OMIH tulaj-
donát képező »Alföld« című
színes, hangosfilmet és a m.
kir. Külkereskedelmi Hivatal
»A magyar falu művészete«
című hangos keskeny filmjét.
A m. kir. Külkereskedelmi
Hivatal tisztviselői részére is
bemutatásra kerültek az
OMIH »Alföld«, »Erdély« és
»Kárpátalja télen« című film-
jei. — A Magyar Nemzeti
Szövetség termében a Fran-
ciaországból visszatért ma-
gyar ifjak részére bemutatták
az OMIH »Alföld« című film-
jét.

**ÖTVENEZER PENGŐ
EGY FILMSZEREPÉRT.**
Filmgyártói körökben nagy
feltűnést keltett az a hír,
hogy Karády Katalint két-
százezer pengős gázsival
négy filmre szerződtette
egyik filmgyártó cég. Ma,
amikor a magyar film jö-
vője részben a sztár-gázsik
rendezésétől függ, az 50.000
pengős filmenkénti fizetés
semmiképpen sincs arányban
az író, rendező, operatőr,
a többi művészek és techni-
kai személyzet fizetésével.
Ne értsük félre, nem a sztár-
gázsit találjuk túlzottan ma-
gasnak, hanem az arányta-
lanságok kiegyensúlyozását
szeretnénk igazságosabb ala-
pokon látni. A filmnél, mint
kollektív művészetnél legel-
sősorban várhatjuk ezt el.

**APATHY IMRE FILMET
RENDEZ.** A Nemzeti Szín-
házi kiváló művésze, Apathy
Imre új oldaláról mutatko-
zik be az ország filmköz-
önségének. A legújabb
»Iris« produkciót, a »28-as«
film forgatókönyvét írta
meg Cseréphy Lászlóval, a
társzerzővel és ezt a kitűnő
vígjátékot maga rendezi.
Mint munkatársai beszélik,
a legtapasztaltabb filmgyár-
tókat is meglepte az a pré-
cízitás és alapos technikai
felkészültség, ahogyan első
munkájának sikeres megol-
dásához látott. A 28-as szám
tulajdonképpen egy fegyenc
jelzésére szolgál, aki — mi-
után büntetését kitölti —
egy kis kalandra indul, míg-
nem újra visszakérül a du-
lyiba. Az aranyos házasság-
szédelgő szerepét Uray Ti-
vadar játssza. Az esemény
az 1900-as években játszó-
dik. A filmet a Magyar
Filmiroda műtermében for-
gatják. A belső felvételek 13,
a külsők 4 nap alatt készül-
nek. Utóbbiak elkészítésére
a népliget régi Műszinkorét
találták alkalmasnak. A fő-
szereplők Urayn kívül Mé-
száros Ági, Mály Gerő, Ha-
lász Géza, Hajmássy Miklós,
Petthes Sándor és Maklárty
Zoltán. A gyártásvezető Je-
nes Nándor, felvételvezető
Golda József. A zenét Fé-
nyes Szabolcs szerezte.

**IMRE KALMÁN Dr. BE-
VONULT.** A Kárpát Film
kölesönosztályának vezető-
helyettese, Imre dr. f. hó
23-án bevonult katonai szol-
gálatra és ezúton mond bú-
csút barátainak és ismerő-
seinek.

SZEMELYI HIR. Vigh
Pálné szül. Malinák Rózsika,
a Művelődés Film tisztvisel-
őjének fia született. Az új-
szülöttet — kinek édesapja
jelenleg katona — Attila
névre keresztelték.

**TELEFON- ÉS CIMVAL-
TOZÁSOK.** Közöljük a szak-
mabeliekkel, hogy Oláh
György gépészmérnök, a
Zeiss-Ikon A. G. mozigépei-
nek képviselője, megváltoz-
tatta telefonszámát, mely je-
lenleg: 140-808.

A »Rapszódia« Filmgyártó
és Filmkölcsozó vállalat
(Sulyok Zoltán) Bp., VII.,
Akácfa-u. 4. szám alól
filmházba, Bp., VII., Erzsé-
bet-kr. 8. I. em. alá költö-
zött. Telefonszáma: 422-
101.

Házassággal kezdődik

Irta: *Vaszary János*
 Rendezte: *Bánky Viktor*
 Főszereplők: *Muráti, Hajmássy, Rajnay, Balázs Samu*
 Zene: *Malcsiner Károly*
 Cenzúra: *aluli*

— a szórakoztatás érdekében.

Az elkényeztetett és makrancos ifjú hölgy (Muráti) azonnal ráncbaszedi az eskütevés kábultságából még fel sem ocsudott fiatal fér-

Stílusos díszletrész a filmben.

Beszél: *magyarul*
 Gyártotta és forgalombahozta: *Magyar Filmiroda*
 Bemutatta: *Fórum, Szitya, Csatlakozik: Atrium*

A »Szakítani nehéz dolog« kétes sikere után bizonyos kétkedő várakozással néztünk a Filmiroda legújabb vígjátékának produkciója elé. A nevek azonban kétségtelenül köteleznek. Bánky Viktor rendezésében Vaszary János szöveggönyvével, továbbá a Muráti–Hajmássy együttesével csak jó sülnhet ki a dologból s a bizalmunk lassan visszatér neveiknek pusztá olvasására is.

Az első filmkockák mindjárt — in medias res — a dolgok lényegéhez vezetnek, hogy úgy perdítsék végig az eseményeket, ahogyan a gyerekek pergőorsója sívít a spárga megrántása után. Nincs egy lélegzétvételnyi perc sem, hogy a rakoncátlan fiatalasszony csínytevéseiben szünet állna be. Ehhez a kedves gonoszsághoz mindent megteremtett az író és rendező, ami keretként felhasználható, fittyelhányva hatóságnak, orvosi mentalitásnak, rendőrségnek és társadalmi felfogásainknak

jet, kiknek társaságához levakarhataatlanul (és érthetetlenül) odatapad a még mindig reménykedő régi udvarló (Bilicsi), aki azt hiszi, hogy a szeszélyeskedő fiatalasszony csínytevéseit mégis

csak megunja a bírkatúrelmű férj (Hajmássy) és akkor részére nyílik házassági lehetőség. Mindjárt igyekeznek is tanácsaival felkavarani az utazni készülő nászutas pár nyugalalmát, aminek első következménye, hogy a nászútra egyedül indul a makrancos nő és az ádáz udvarló. Csak Székesfehérvárig jutnak el, mikor a fiatalasszony látja, hogy a férje nem rohant utána, a felbosszantott úrvezető visszafordul és semmit sem törődve statáriummal vagy államvagyonnal, tönkreteszi az első útjába kerülő telefonpóznát. A kierőszakolt baleset miatt szanatóriumba kerül, ahol aztán az orvosi kart állítja falhoz, a kihallgatásra hiába jelentkező rendőrrel együtt, s a szorult helyzetből csak a férj megjelenése jelent kibontakozást. Node Muráti e esélyesség sem hozza ki a sodrából s a férj kénytelen drasztikusabb eszközökhöz nyulni. A rendőrségre, majd az elmeógyógyintézetbe vete-ti öngyűségát. A belülről ki nem nyítható zárka biztosított falai között talál egymásra a két fiatal szerelmes: a férj és feleség s az autóbalesetnél fejbeütött udvarló vesztett reményekkel biceg el szerencsésebb tájak felé.

Bánky Viktor mint film-burleszk rendező is briliáns

munkát végzett. Kiválóan keveri a legkomplicáltabb és fejtetőre állított helyzeteket s feladatait a filmszerűség jegyében tudja biztosan kéz-bentartani. Az író elgondolá-sait egyéniségének hozzáadásával tudja egész könnyűszerrel megvalósítani s ezáltal a Vaszary–Muráti–Bánky együttes a jó kereskedő eleganciájával szolgálja ki a kellemesen meglepődött közönséget, amely nem hiába akart nevetni és szórakozni.

Mindazonáltal van a filmnek egy-két kielégítetlen pontja is. A film befejezésével nincs megoldva a probléma: a féktelen temperamentumú menyecske megjavítása és helyes útra térítése. Azzal a meggyőződéssel távoztunk a moziból, hogy reggelre a fiatal párnál újra kezdődik a cirkusz. Feleslegesen ráncigálja a kis »bestia« édesapját is (Rajnay), aki hiába keres végül felszabadulást és utat szerelméhez (Déry Sári), mert szavát sohasem sikerül megtartani. Egy komoly férfit minduntalan szöszegésre bírni, rossz érzést kelt bennünk s a bosszankodás újra csak kielégítetlenségre vezet. Ráadásul el kell fogadnunk, hogy a rendőrség, a szanatórium orvosai, a börtön személyzet és hatóság a »szeszély« szolgálatára áll.

A szereplők közül megle-

Déry Sári a filmben is művésznő szerepét alakítja.

Balázs Samu a kítűnő új epizódista Muráttal.

petést keltett Balázs Samu, a Nemzeti Színház művésze, aki az ideggyógyász szerepében klasszikusan jó vígjátéki figurát kreált. Nem kétes, hogy e bohózatban való szereplése csak kezdetét jelenti elkövetkező karrierjének. Muráti, Hajmássy, Rajnay, Bilicsi végig kifogástalan és remek, művésze-

tük éppen az összjátásban teljesedik ki. Déry Sári szépsége és jól behelyezett figurája külön értéket ad e fergeteges bohózatnak, amely nemcsak a Filmiroda filmjei között kerül élvonalba, hanem a magyar vígjátékok sorában is első helyen szerepel.

Gy. K. E.

A tigrisek ura

Irta: *Alexander List és Erwin Biswanger*

Rendezte: *Karl Anton*

Főszereplők: *Rudolf Prack, Leni Marenbach, Marina Ried, Paul Kemp*

Zene: *Friedrich Schröder*

Fényképezte:

Georg Bruckbauer

Cenzúra: *aluli*

Beszél: *németül*

Hossza: *2677 méter*

Produkción: *Tobis*

Forgalombahozza:

Budapest Film

Bemutatta: *Corvin*

A hangosfilmek bevezetése óta különösen kedvenc témája a filmeknek a színházi, film- és artistavilág élete. Ezen a téren rengeteg produkcióval találkozunk a legkülönbözőbb variációkban. Egyik fő jellegzetessége az volt ezeknek a daraboknak, hogy a szereplők és

állatszolidító türelmével, szeretével és az akarat erejével hat a kiválasztott csodaállatokra azon a nyelven, melyet csak gazdájuk ért.

Ebből a külön világból akarja a cirkuszigazgató kiragadni leányát (Leni Marenbach), kinek anyja is áldozatul esett hivatásának. Állatorvosnőt nevel belőle, de nincs emberi hatalomnak az az eszköze, mely ebből a csábos, izgalmas világból kiragadhatná. Szerelmét is csak ezen a területen találhatja és találja meg. Az első kockától az utolsóig úgy drukkolunk a nézőtérén, akár csak élő tigrisek, oroszlánok csikorgatnák fogaikat a rácson túlról felénk. De a drukk közben pillanatig sem feledkeznek meg a rendező arról, hogy életszerűen gyönyörködtessen és ragadjon számról-számrá, epizódról-epizódra.

A film briliáns tempója felér a legizgalmasabb detektívregényhez és a legnemesebb emberi érzéseket úgy tudja megcsillogtatni előttünk, akár a regényíró. A vadállatok szemének izzó tekintetét éppen úgy eszközöl fogja be, mint a vérpezsdítő muzsikát, vagy az idomított paripák kecses

mozdulatait. A színészek zsonglőr könnyedségével végzik el mutatványaikat éppen úgy, mint a lelkekben lejátszódó eseményeket. Ezenkívül a fotografálásnak oly mesteri sorozatát kapjuk, ami példátlan az eddig elkészített cirkuszfilmek sorában. Néhány ezüstsűrűben fényképezett premier-plan a plainair-fotografálás egészen újszerű felfogását jelenti. (Pl. női fej félvilágításban szabadban, kontrasztrok nélkül olvad az arc tónusánál alig világosabb sűrű háttérbe. Ezáltal egészen különlegesen finom és újszerű hatást ér el az operatőr.)

A főszereplő Rudolf Prack nemcsak mint színész, hanem mint állatszolidító is olyan biztonsággal készült fel erre az életveszélyes és izgalmas feladatra, mintha egy egész életét töltött volna vadállatok között. Pillanatig sem kételkedünk benne, hogy feltétlenül ura az oroszlánoknak, tigriseknek és teljesítményei kétségkívül a világ legnagyobb attrakcióival vetekszik. Mint férfi hódítóan elegáns, tudatos és felülmulhatatlan. Kiváló összteljesítménye a legragyogóbb filmmel ajánlódkozta meg Európa filmközönségét.

Legényvásár

Irta: *Vasza y János*

Rendezte: *Harald Braun*

Főszereplők: *Rökk Marika, Viktor Staal, Mady Rahl, Hans Bransewetter*

Gyártásvezető: *Georg Jacoby*

Cenzúra: *aluli*

Hossza: *2765 méter*

Beszél: *németül*

Zene: *Franz Grothe*

Operatőr: *Reimar Kuntze*

UFA-film

Bemutatta *Corvin*

Az amerikai filmek kima-
radása óta a látványos revü-
filmek körül a vezetőszeret-
pet a németek vették át.
Kétségtelenül nagy ösz-
szegeket fektetnek a pazar
kiállítású filmsodák előállítá-
sára, melyekkel ma már
egyetlen európai filmvállalat
sem kelhet versenyre.

A film egy kis táncosgörl
életébe enged bepillantást. A
sokoldalú Rökk Marika top-
pan élénk a kellemes szóra-
koztatás másfél órájába,
hogy elragadó bájával, pill-
langókönyvű táncszámaival
és csengő énekével bü-
völje el, ragadja magával
úgy a szereplőket, mint a
nézőközönséget.

Marikánk majdnem egy
komoly és eseten egyptolo-
gus felesége lesz, akivel egy
utcai találkozás alkalmával
ismerkedett meg s már-már
az esküvőre készülnek, mi-
kor a vőlegény »jóakarátú«
barátja megakadályozza az
elhamarkodott házasságot.
Node a hájos tündér sem

hagyja magát és felelősségre
vonja terveinek megbontó-
ját, akivel »élet-halál« küz-
delem kezdődik, hogy ter-
mészetesen mindkettő sze-
relmes legyen.

A zsák (a tudós) is meg-
találja a maga foltját, a kis
táncosnő barátójében s ez-
zel teljes a boldogság.

A film meséje ha nem is
újszerű, mégis rutinprofitt
forgalókönyvíró munkája.

A rendező elsősorban ví-
zuális hatásokra törekszik,
amihez korlátlan mértékben
áll rendelkezésre minden
szükséges dolog: szép és kít-
tűnő szereplőgárda, jó zene
és operatőr, bő nyersanyag
és nagy perspektívájú dísz-
let a megfelelő idővel egy-
temben. A színpad-díszletek
kulisszái túlságos címá-
zottságukkal veszítenek mo-
numentális hatásból. A térki-
töltés hatását teljes mérték-
ben valósítja meg úgy az
operatőr, mint a rendező,
azonban pl. a színpad stílu-
sához nem illő óriás zab-
szem-alakú oszlopok fittyet-
hánynak a statika minden
szabályának.

A káprázatosan szép ru-
hák és a mozgás lendületé-
nek szép felvételei kiváló
teljesítményt nyújtanak, de
az álomszerű szépségnek ki-
teljesedése csak a színes
film területén valósítható
meg. Éppen az UFA volt az
a vállalat, amely (ha kisebb
keretek között is) színben
megvalósította a rendező és
operatőr meséibeillő elkép-

zeléseit és nagyon várjuk,
mikor hasonló művészi erők
munkája a színes filmkoc-
kákön elevenedik meg, hogy
kielégítse a szép után egyre
szomjasabb közönség elkép-
zelését.

Külön büszkeséget jelent
számunkra a két magyar te-
hetség, Rökk Marika és
Vaszary János külföldi je-
lentős szerepeltetése, akik
ennek a nagyszabású revü-
filmnek alapjait nyújtják.

Gy. K. E.

Csipkerózsika

Irta: *Grimm*

Rendezte: *Alf Zengerling*

Főszereplők: *Ilse Petri, Er-
na Morena, Peterson Denach*

Beszél: *németül*

Cenzúra: *aluli*

Hossza: *2038 méter*

Forgalombahozza:

Hollay és Társa

Bemutatta: *Beleznay Film-
színház*

A különleges, de nem va-
lami sikerült a »Csipkeró-
zsika« c. mesefilm. Nem
trükkös rajzfilmről van szó,
hanem játékfilm keretében
dolgozták fel Grimm egyik
legismertebb meséjét.

A királykisasszony meg-
szúrja ujját egy orsóval,
jóllehet a szülők mindent el-
követnek feltéve őrzött leány-
kájuk épségének védelmére
és ez a kis baleset száz év-
re elaltatja a szépséges ki-
rálykisasszonyt. Az egész ud-
vartartás szintén álomba
merül és csak száz év múlva

Ha
elkallódik egy-egy

Magyar Film

példány
levelező-lap értesí-
tésre megküldi a

Kiadóhivatal

egy királyfi szerelme ébreszti
fel Csipkerózsikát (Ilse
Petri), hogy aztán hetedhét
országgra szóló lakodalmat
ülhessenek.

A film felnőttek részére
háborzongatóan érdektelen
és álmosítón lassú tempó-
jú. Bizonyos, hogy csak
olyan ember rendezhette, aki
a gyermekek lelkivilágát ma-
radéktalanul ismeri. Majd-
nem azt mondhatnánk, hogy
amennyire élvezhetetlen a
mai ideges felnőttek számá-
ra, éppen annyira leköti a
gyermekeket, akiket semmi-
féle szülői hatalommal nem
lehet csendre inteni, a film
látván. Gyermekeknél ren-
dezésénél pótolhatatlan szol-
gálatot jelent a film és a fel-
nőttek is inkább az apróság-
ok lelki élményeit élvez-
hetik együtt a kis nézőkkel,
minthogy egyedül bosszan-
kodjanak.

A nálunk bemutatott kó-
pia barna színben készült,
ami elütő meleg tónusaival
hangolódik a különös témá-
hoz.

A király és az udvartar-
tás megfelel a gyermeklé-
lek elképzeléseinek s az ösz-
szeválogatott statisztéria is
kellemes a szemnek.

A rendező hibájául rójjuk
fel, hogy a béka hangja
prózaian emberi. Mese- és
trükkfilmek az állathan-
gok érzékeltetésére ma már
technikailag is lényegesen
kifejezőbb eszközök állnak
rendelkezésre. Ezt a naív-
ságot még egy mesefilm ke-
retében sem fogadhatjuk el.
A képszerűség egyébként
nem esik kifogás alá s ha
kizárólag gyermekfilmnek
tekintjük ezt a mesefilmet,
úgy a maga kizárólagos te-
rületén sikerre is számíthat.

Rökk Marika a díszes kiállítású Legényvásár főszerepében.

Országos Mozgóképvizsgáló Bizottság által engedélyezett filmek

A ceruza (Der kleine Schreibgehilfe) (Budapest Film) hangos ismeretterjesztő 1 felvonásban, a Tobis-Metrofilm-gyárban 1936. évben készült, 357 m hosszú,

Egy szál gyufa (Die Geschichte vom Zündholz) (Budapest Film) hangos ismeretterjesztő 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1939. évben készült, 416 m hosszú,

Rajzos híradó 155. (MFI) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 102 m hosszú,

A tigrisek ura (Die grosse Nummer) (Budapest Film) hangos cirkusztörténet 5 felvonásban, a Tobis filmgyárban 1943. évben készült, 2677 m hosszú,

Karinti (Kärntnerland) (Budapest Film) hangos riport 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1938. évben készült, 437 m hosszú,

UFA világhíradó 180. (német beszéd) (UFA) hangos riport 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1943. évben készült, 346 m hosszú mozgófényképeket.

Örök március (M. F. I.) hangos propaganda film 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 227 m hosszú,

Hivatása: orvos (Roman eines Arztes) (Nagy Mária) hangos dráma 5 felvonásban, a Deutsche Filmexport gyárban 1942. évben készült, 2763 m hosszú,

Brazíliai rapszódia (Eine brasilianische Rhapsodie) (Budapest Film) hangos kultúrfilm 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1939. évben készült, 349 m hosszú,

Finn vér (Kuini uni ja varjo) (Déli-báb Film) hangos dráma 4 felvonásban, a Suomen Filmi filmgyárban 1942. évben készült, 1951 m hosszú,

Magyar világhíradó 994. (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 233 m hosszú,

UFA világhíradó 181. sz. (Auslandstonwoche Nr. 181.) (UFA) hangos riport 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1943. évben készült, 360 m hosszú,

Luce olasz világhíradó 72. (Hunnia) hangos riport 1 felvonásban, a Luce filmgyárban 1943. évben készült, 262 m hosszú,

Rajzos híradó 153. (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 78 m hosszú,

Szent István a magyarok első királya (M. F. I.) hangos ismeretterjesztő 2 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1938. évben készült, 596 m hosszú,

Fűszer és esemege (Studio) hangos színmű 4 felvonásban, a Hunnia filmgyárban, 1939. évben készült, 2240 m hosszú,

UFA világhíradó 181. német beszéd (Auslandstonwoche Nr. 181.) (De-

utsch gesproch) (UFA) hangos riport 1 felvonásban, az Universum filmgyárban, 1943. évben készült, 360 m hosszú,

65. sz. Filmhirdetés (M. F. I.) hangos reklám 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 109 m hosszú,

Jégkirályok (Beschwingte Kunst auf spiegelndem Eis) (Nagy Mária) hangos riport 1 felvonásban, az R.D.V. filmlaboratóriumában 1943. évben készült, 319 m hosszú,

Szumátra (Bei den Batakern auf Sumatra) (Budapest Film) hangos ismeretterjesztő 1 felvonásban, a Tobis filmgyárban 1938. évben készült, 314 m hosszú,

Regensburg, az ódon házak városa (Alt Regensburg) (Budapest Film) hangos ismeretterjesztő 1 felvonásban, a Tobis-Melo filmgyárban, 1938. évben készült, 318 m hosszú,

Felelős szerkesztő:

MATOLAY K. GÉZA dr.

Felelős kiadó:

LIEBER LÁSZLÓ dr.

Kiadóhivatali főnök:

GYIMESY KÁSÁS ERNŐ

Készült a

»Jövő« nyomdászövetkezet műhelyében

Budapest, IX., Erkel-u. 17.

Telefon: 182—278.

Felelős vez.: Demjén Ferenc.

MIT HOL JÁTSZANAK BUDAPESTEN

A falu rossza
A harmincadik

A király bolondja
A leányintézet hősei
Alkalom

Bécsi vér
Csalódás
Csata
Egy asszony visszanéz

Ellopott titok
Elhagyatva
Emberek a havason
Éjjelre kiderül
Éjszaka lánya
Fekete lilium
Fények az éjszakában
Fruska

Tisza
Baross, Belvárosi, Déli-báb, Diadal, Hazám, Körönd, Glória, Nap, Nyugal, Otthon, Ósbuda, Petőfi, Rákóczi, Tinódi, Zugló

Turul, Ugoesa
Korzó
Alkotás, Andrássy, Damjanich, Flórián, Hunnia, Korona, Kristály, Plutó, Ráday, Tátra

Béke
Deák, Kaszinó
Szivárvány

Bethlen, Mesevár, Ujbuda
Beleznay
Homeros
Pest
Éva

Nemzeti Apolló, Uránia
Toldi
Kamara
Atrium

Házasság adagolva
Házassággal kezdődik
Keresztúton
Letört bilincsek
Megbélyezett asszony
Nagy király
Négy arcú asszony

Negyediziglen
Ópiumkeringő
Péntek Rézi
Rácsnélküli börtön
Salvator Rose
Sok hűhó Emmiért
Szakitani nehéz dolog
Szép csillag
Szerelem a vérpadig
Szudáni szerelem
Tigrisek ura
Titkos parancs
Titokzatos grófnő
Tűzördög
Zoro és Huru

Adria
Fórum, Szittyá
Duna
Maros
Székely
Nép
Rádius
Ipoly
Scala
Józsefvárosi
Erzsébet
Vitéz
Hungária
Csaba
Barlang
Kultur
Omnia
Corvin
Attila, Turán
Palota
Anna
Népszínház

Szellemes
házassági
bohózat
rágógó
szereplőkkel

E L F I E
MAYERHOFER
H A N S
SÖHNKER
MADY RAHL
ROLF WEIH

és

H A R A L D
PAULSEN

v i d á m
együttese az

ILYEN A FELESÉGEM

*című mulatságos
Tobis-vígjátékban*

FORGALOMBAHOZZA:

BUDAPEST FILM RT.

BUDAPEST, VII., RAKOCZI-ÚT 52. TELEFON: 22-44-35

HIDVÉGHY
film

Budapest
1943.
márc. 31.

V. évi.
13. sz.

Egyes
szám ára:
70 fill

MILFFRAC

A finn filmművészet ragyogó mesterműve a

FINN VÉR

Forgalombahozza Hidvéghy Film

Budapest, VIII., Rákóczi-út 44. Tel.: 225-762

SZERKESZTI
DEMATOLAY
K. GÉZA